

CANTARELLA TEGEN BREXIT

Cantarella, het Hollands Symfonie Orkest en bariton Henk Neven op 17 november in de Raamstraatkerk in Delft.

“Cantarella meets Britannia” was de opvallende titel die Cantarella aan zijn najaarsconcert meegegeven had. Mogelijk heeft de actualiteit een rol gespeeld bij de keuze van dit puur Engelse repertoire van bekende en minder bekende componisten. Het concert van Cantarella kan beschouwd worden als een demonstratie tegen de brexit, in ieder geval tegen een culturele brexit. Maar daar is gelukkig vooralsnog geen sprake van.

Kennismaking met onbekende muziek

Het is altijd een verdienste te noemen van een koor niet alleen de platgetreden paden van het koorrepertoire te bewandelen, maar daar ook eens van af te wijken, zo mogelijk in één concert. Dat deed Cantarella wat mij betreft met werken van Vaughan Williams en van Charles Villiers Stanford, maar het Te Deum en Benedictus van Elgar had ik ook niet eerder uitgevoerd horen worden. Cantarella koos voor vier Engelse componisten van rond 1900.

Grappig was dat ze alle vier met elkaar van doen hadden. Stanford en Parry waren de leraren geweest van Vaughan Williams en Elgar werd geïnspireerd door Parry. Stanford richtte mede de beroemde Royal College in Londen op, waar ook Parry les gaf.

Gelukkig trakteerde Cantarella het publiek ook op de hits van de ‘Last night of the Proms’: ‘Jerusalem’ van Parry en ‘Land of Hope and Glory’ van Elgar.

Holland symfonie Orkest

Zeer tegen mijn gewoonte in noem ik eerst dit orkest. Al in het eerste stuk, het *Te Deum* van Elgar, werd ik gegrepen door het spel van deze rasmuzikanten. En hoe indrukwekkend eindigden zij niet in Elgar's *Benedictus*. In *Jerusalem* was het niet anders. En vooral in de eerste mars uit *Pomp and Circumstances* pakte het orkest fantastisch uit en liet het horen niet alleen maar een begeleidingsorkest te zijn.

Het zo goed op dreef zijnde Hollands Symfonie Orkest

Hoe terecht was dan ook het spontane applaus van het publiek op een onverwacht moment. Wat had Cantarella een geweldige ondersteuning en aanvulling van dit orkest. Cantarella moet gecompliceerder worden met de keuze van dit zeer professioneel spelende orkest.

Mooie combinatie van bariton en koorzang

Maar ook in de keuze van de solist was men meer dan geslaagd. De *Five Mystical Songs* van Vaughan Williams en de *Songs of Fleet* bleken bariton **Henk Neeven** heel goed te liggen. Het was heel bijzonder dat Cantarella deze gelauwerde zanger, die met de beroemdste orkesten optreedt in binnen en buitenland, heeft weten aan te trekken. Men kon daardoor genieten

van een prachtige altijd welluidende stem die de teksten expressief wist te brengen.

Henk Neeven excelleerde in liederen van R.V. Williams en C.V. Stanford

In *I got me flowers* van Williams en in de *Songs of the Fleet* van Stanford vulden Cantarella en Neeven elkaar heel goed aan m.n. in het grappige *The little Admira*, waar het koor de refreinen zong. Erg mooi was ook het klagende koor in *Fare well* uit deze *Songs of the Fleet*, die voor mij een eye-opener werden.

Climax in het programma

Heel slim had men aan het eind van het programma het populaire *Jerusalem* van Perry en *Land of Hope and Glory* van Elgar geplaatst. Om me heen hoorde ik het publiek meeneurieën, sommigen zelfs zachtjes de tekst zingen. Orkest en koor zweepten de stemming verder op en ik me maar afvragen: Doet ie het, of doet ie het niet?? Draait dirigent **Sonneveld** zich om naar het publiek en mogen we voluit meezingen zoals bij the Night of

the proms?

Hij deed het niet, een gemiste kans.
Het had echte Engelse community-
singing kunnen worden....

Niettemin was het een spetterend
einde van een zeer geslaagd concert,
dat bezocht werd door een heel talrijk
publiek. Cantarella heeft al deze
mensen weer aan zich gebonden.
Men kijkt al weer uit naar de 'Johannes
Passion' in dezelfde kerk op 23 maart.

Dirigent Johan Sonneveld, Cantarella ziet hem node vertrekken.